

TELEGRAFNÍ CESTA

Dire Straits / Poutníci

1. Jedenkrát dávno šel pustinou muž
a na pravém místě tam vykácel buš,
z klád postavil dům, že měl sílu jak býk
a rozoral zem, jak válečník
2. Jenže za ním jdou další a ti umí víc,
vázaný krovy a zdi z vepřovic
a do zlatých polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf
3. A už je tu kostel a konečně most
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
a ta stará trať jméno Telegraph road
4. Těžký jdou časy teď znova a znova
skončila válka a chystá se nová
Rozmoklou stezkou, co prošel ten scout
v deseti proudech jdou provazy aut
jak dravá řeka.

- 4 -

A vítr foukal a roznášel
popel lidem do vlasů
A černá urna ukryvala přede mnou
tajemství rudých máků

2. V noci jsem seděl za volantem a díval se
do plamenů hranic na polních cestách
Kapky deště padaly a tříštily se
o skla nočních lidských útěků
Světla mě potkávala
a svítila mi do očí
A já si říkal „Každé z nich ukryvá
přede mnou tajemství rudých máků“
3. Ptal jsem se trávy, ptal jsem se kůry a
kořenů mlčících vznešených stromů
Ptal jsem se lidí, kteří tudy prošli
před nejmiň stovkami let
Všichni se smáli: „Ty se chceš ptát
a vlastně vůbec nevíš na co.“
A tehdy jsem pocítil, že to, co nevím,
je tajemství rudých máků.
4. Bože, když všichni mlčí a svítí mi do očí
odpověz mi tedy ty
Dokud kapky nočního deště padají a
tříští se o skla návratů
Proč vítr fouká a roznáší
popel lidem do vlasů
a proč ta černá urna ukryvá přede mnou
tajemství rudých máků

- 25 -

a chtěl bych zapomenout

na všechny ty zákazy vjezdu,
který jsou rozsetý
po celý Telegraph road.

KŘÍDLA

Mošny

1. Peří a hlavu a veliká křídla
kreslím si na chodníku bílou křídou
Peří a hlavu a veliká křídla
Je bílá křída má
2. A jazyk a oči jak zářivá zřídla
kreslím si na chodníku bílou křídou
A jazyk a oči jak zářivá zřídla
Je bílá křída má.

Ref.: V poušti štípou štíří nás
ty štíry si nakreslím bílou křídou
a smažu je mžikem až přijde čas
Je bílá křída má.

- 6 -

I vám se může stát,
že sejdete ze svých cest
A na kopci v dálce uvidíte motorest
Je vždycky v krbu oheň a vždycky plná spíž
a vždycky plno lidí, co míří ještě výš
výš, výš,...

Ale skuste jim říct, že tam dole je léto,
že tráva voní a stromy právě kvetou
Zakrouťte hlavou a dají si rum s kávou

Schválně, skuste jim říct,
že tam dole je léto
Vytáhnou teploměr a za chvíli vás spleto
a časem si zvyknete na svůj stůl
někde za pecí

Ve vysokých horách větr vyfukuje
a sníh, co tam leží už hodně pamatuje
Ve vysokých horách špatně se zapomíná
jak moje malé štěstí zasypala vina
zasypala la la la la vina

ZVON DÁL TU ZNÍ

Žalman

1. Zdá se nám stále víc,
že nás vyzouvá vítr z hor

- 23 -